

UOHSX0070A32

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R100/2014/VZ-10871/2015/323/PMo/IPs

Brno 7. května 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 2. 4. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- městem **Hrádek nad Nisou**, IČO 00262854, se sídlem Horní náměstí 73, 463 34 Hrádek nad Nisou,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 3. 2014, č. j. ÚOHS-S714/2013/VZ-1978/2014/531/OLu, vydaném ve věci možného spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, výše uvedeným zadavatelem při zadávání podlimitní veřejné zakázky s názvem „**Zhotovitel stavby v rámci projektu Multifunkční centrum Trojzemí Hrádek nad Nisou (CZ) – Bogatynia (PL)**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 10. 7. 2009, ve znění opravy uveřejněné dne 3. 8. 2009 pod evidenčním číslem 60033522,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ÚOHS-S714/2013/VZ-1978/2014/531/OLu ze dne 18. 3. 2014

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) obdržel dne 5. 2. 2013 podnět k přezkoumání úkonů zadavatele - města Hrádek nad Nisou, IČO 00262854, se sídlem Horní náměstí 73, 463 34 Hrádek nad Nisou (dále jen „**zadavatel**“) učiněných při zadávání podlimitní veřejné zakázky s názvem „Zhotovitel stavby v rámci projektu Multifunkční centrum Trojzemí Hrádek nad Nisou (CZ) – Bogatynia (PL)“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném v době zahájení zadávacího řízení (dále jen „**zákon**“)¹, jehož oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 10. 7. 2009, ve znění opravy uveřejněné dne 3. 8. 2009 pod evidenčním číslem 60033522.
2. Zadavatel v oznámení o zakázce vymezil předmět plnění veřejné zakázky jako celkovou rekonstrukci stávajících objektů č.p. 71 (SO 701) v městské památkové zóně na náměstí v Hrádku nad Nisou a novostavbu multifunkčního prezentačního sálu (SO 702) ve vnitřním dvoře s tím, že součástí stavby byla i úprava vnitřního dvora (SO101) včetně terénních a sadových úprav (SO 801) a nové přípojky vody (SO 301), kanalizace (SO 320) a plynu (SO 501). Součástí plnění bylo i provedení projektových prací v rámci zpracování realizační projektové dokumentace k prováděné stavbě.
3. Podle protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 12. 8. 2009 nabídka uchazeče – BAK stavební společnost, a.s., IČO 28402758, se sídlem Vodní 177, 541 01 Trutnov – Střední Předměstí (dále jen „**BAK stavební společnost**“), nevyhověla kontrole úplnosti, neboť tento uchazeč nesplnil požadavek zadavatele dle § 71 odst. 8 písm. c) zákona, jelikož jeho nabídka neobsahovala všechny součásti požadované zákonem či zadavatelem v zadávacích

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

podmínkách. Nabídka tohoto uchazeče totiž neobsahovala ve smyslu článku 9 odst. 9.5 zadávací dokumentace doklad potvrzující vyřešení a zajištění použití autorských práv projektové dokumentace. Zadavatel dne 14. 8. 2009 tohoto uchazeče z účasti v zadávacím řízení vyloučil. Vítěznou se stala nabídka uchazeče Regionální stavební s.r.o., IČO 44565208, se sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5 – Smíchov, s nímž dne 29. 9. 2009 zadavatel uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky.

4. Úřad si na základě podnětu vyžádal dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětným zadávacím řízením a z tohoto materiálu získal pochybnosti o tom, zda zadavatel postupoval při zadávání veřejné zakázky v souladu s § 6 zákona, když v článku 9 odst. 9.5 písm. q) zadávací dokumentace požadoval doklad, kterým uchazeči o veřejnou zakázku měli prokázat, že mají vyřešené a zajištěné použití autorských práv zpracovatele projektové dokumentace pro účely zpracování realizační dokumentace stavby. Dne 29. 11. 2013 pak Úřad zahájil správní řízení z moci úřední.

II. Napadené rozhodnutí

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 18. března 2014 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S714/2013/VZ-1978/2014/531/OLu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že postupoval v rozporu s § 6 zákona, když v článku 9 odst. 9.5 písm. q) zadávací dokumentace požadoval doklad, kterým uchazeči o veřejnou zakázku měli prokázat, že mají vyřešené a zajištěné použití autorských práv zpracovatele projektové dokumentace pro účely zpracování realizační dokumentace stavby, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dne 29. 9. 2009 uzavřel na plnění veřejné zakázky smlouvu. Ve výroku II. Úřad za spáchání tohoto správního deliktu uložil zadavateli pokutu ve výši 100 000 Kč.
6. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad poukázal na to, že autorem projektové dokumentace nebyl z důvodu nepřítomnosti osoby oprávněné k podpisu vydán zadavatelem požadovaný doklad, kterým uchazeč prokáže, že má vyřešené a zajištěné použití autorských práv projektové dokumentace pro účely použití na zpracování příslušné realizační dokumentace, jednomu z uchazečů – společnosti CGM Czech a.s., v konkursu, IČO 49973215, se sídlem Pražská třída 184/65, Kukleny, 500 04 Hradec Králové, dříve pod názvem STAVBY a.s. (dále jen „**CGM Czech**“). Tím bylo dle Úřadu jednomu ze zájemců o veřejnou zakázku znemožněno požadovaný dokument ve své nabídce zadavateli předložit. Zadavatelem požadovaný dokument byl nahrazen pouze „vysvětlením“, že jeho nabídka požadovaný dokument neobsahuje, protože osoba oprávněná k podpisu příslušné smlouvy ze strany zpracovatele projektové dokumentace nebyla z důvodu dovolené přítomna. Dle Úřadu průběh zadávacího řízení zejména ve vztahu k uchazeči CGM Czech dokládá, že zadavatel nezajistil, aby uchazeči měli možnost po celou lhůtu pro podání nabídek získat doklad od autora projektové dokumentace. Jednáním zadavatele bylo autorovi projektové dokumentace de facto dáno oprávnění rozhodovat o podmínkách, za nichž uchazečům zadavatelem požadovaný doklad (doklad, kterým měli uchazeči zadavateli prokázat, že mají vyřešené a zajištěné použití autorských práv projektové dokumentace pro účely zpracování realizační dokumentace) poskytne s tím, že autor projektové

dokumentace si v důsledku požadavku zadavatele zajistil podíl na části předmětu plnění veřejné zakázky. K tomu Úřad učinil závěr, že zadavatel sice stanovil v zadávací dokumentaci takovou podmínku, jejíž nesplnění mělo za následek vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení, ale už nezajistil, aby ve splnění této podmínky nic uchazečům nebránilo. Požadavkem stanoveným v článku 9 odst. 9.5 písm. q) zadávací dokumentace tak zadavatel dle Úřadu vytvořil prostředí, v němž mohlo dojít k porušení zásad dle § 6 zákona.

III. Námitky rozkladu

7. Dne 2. 4. 2014 podal zadavatel proti výše uvedenému rozhodnutí rozklad, který byl Úřadu doručen téhož dne, tedy v zákonem stanovené lhůtě.
8. Zadavatel v rozkladu v první řadě uvádí, že se Úřad zabýval otázkou, zda je přenesení odpovědnosti za nezajištění autorských práv k projektové dokumentaci, která byla předmětem předchozího smluvního vztahu, na uchazeče v souladu se zákonem. Zadavatel poukazuje na to, že Úřad v této otázce dospěl k závěru, že za situace, kdy zadavatel nevymezil autorská práva v rámci svého smluvního vztahu s autorem projektové dokumentace, není přenesení této odpovědnosti na uchazeče v souladu se zákonem. Jako důvod tohoto závěru Úřad uvádí, že neexistuje objektivní důvod, pro který by měl zadavatel oprávněně požadovat vyřešení autorských práv k projektové dokumentaci po uchazečích o veřejnou zakázku.
9. Zadavatel zdůrazňuje, že výše uvedený objektivní důvod v daném případě existoval. Uzavřením smlouvy na zpracování projektové dokumentace zadavatel získává právo jejího užití i pro zpracování realizační dokumentace, a to i vybraným uchazečem v rámci plnění veřejné zakázky. To, že stavba bude realizována třetí osobou, muselo být autorovi projektové dokumentace zcela zřejmé, neboť zadavatel nepochybně stavební práce neprovádí. Zadavatel si tak oprávněně myslel, že za formu užívání projektové dokumentace lze považovat i zpracování realizační dokumentace coby jedné z činností v rámci realizace stavby. Proto nepovažoval za nutné explicitně ve smlouvě upravovat užívací právo k projektové dokumentaci ve prospěch vybraného uchazeče.
10. Zadavatel upozorňuje, že si byl vědom toho, že by autor projektu mohl tuto podmínku zadávací dokumentace použít k vlastním preferencím uchazečů a že by tím mohlo dojít k diskriminaci některých uchazečů, a tudíž k nedodržení § 6 zákona a v konečném důsledku i k omezení řádné soutěže.
11. Dále zadavatel poukazuje na to, že ujednání prokazuje čestným prohlášením Ing. arch. Ladislava Davida. Pokud by toto prohlášení nebylo shledáno dostatečně průkazným, navrhuje, aby Ing. arch. Ladislav David byl vyslechnut jako svědek. Dle zadavatele je tedy zřejmé, že v okamžiku vydání zadávací dokumentace byla diskriminace uchazeče vyloučena a že předmětná podmínka byla z pohledu její splnitelnosti pouze formální a kterýmkoliv uchazečem splnitelná. Podmínky pro účast v zadávacím řízení byly pro všechny potencionální uchazeče stejné a transparentní. I kdyby zadavatel uvedením sporné podmínky v zadávací dokumentaci porušil zásadu zákazu diskriminace dle § 6 zákona,

nedošlo by tím ke skutečnému ani možnému podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.

12. Ve vztahu k otázce uložené pokuty zadavatel uvádí, že její výše nebyla stanovena s přihlédnutím k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. V této souvislosti poukazuje na prokázané nulové následky postupu zadavatele a okolnosti, za nichž danou podmínku v zadávací dokumentaci uvedl.

Závěr rozkladu

13. Na základě shora uvedených skutečností zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil, eventuálně, aby změnil výrok II. napadeného rozhodnutí v tom smyslu, že se uložená pokuta podstatným způsobem snižuje.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci postupu podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu zadavatele a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S714/2013/VZ-1978/2014/531/OLu ze dne 18. 3. 2014 rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích napadeného rozhodnutí, nerozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání. Současně je v tomto rozhodnutí vysloven závazný právní názor, kterým je Úřad při dalším projednání věci vázán.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

17. Jak bylo již uvedeno výše, Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí konstatoval, že zadavatel při zadání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 6 zákona tím, že v článku 9 odst. 9.5 písm. q) zadávací dokumentace požadoval doložení dokladu, kterým uchazeči o veřejnou zakázku měli prokázat, že mají vyřešené a zajištěné použití autorských práv zpracovatele projektové dokumentace pro účely zpracování realizační dokumentace stavby, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavřel dne 29. 9. 2009 smlouvu na plnění veřejné zakázky. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak Úřad zdůraznil, že zadavatel sice stanovil v zadávací dokumentaci takovou podmínku,

jejíž nesplnění mělo za následek vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení, ale už nezajistil, aby ve splnění této podmínky uchazečům nic nebránilo. Požadavkem stanoveným v článku 9 odst. 9.5 písm. q) zadávací dokumentace tak zadavatel dle Úřadu vytvořil prostředí, v němž mohlo dojít k porušení zásad dle § 6 zákona.

18. Obecně lze k tomuto uvést, že obsahové náležitosti výroku správního rozhodnutí jsou zakotveny v ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu, podle něhož ve výrokové části rozhodnutí správní orgán mimo jiné uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu. Z uvedeného vyplývá, že aby byly dodrženy požadavky na obsah výrokové části správního rozhodnutí, musí být v jeho textu obsaženo právní ustanovení, jehož porušení se zadavatel dopustil a zároveň musí být jasné, jakým jednáním se tohoto porušení dopustil, a to tak, aby bylo toto jednání popsáno natolik přesně, aby nebylo zaměnitelné s jiným. O významu jednoznačnosti výroku pojednávají např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) sp. zn. 9 Afs 69/2012 či rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 19/2011. V každém z těchto rozsudků je popsáno jiné pochybení, pokud jde o jednoznačnost výroku, avšak společný pro ně je fakt, že výrok může obstát pouze tehdy, pokud na něj bude aplikovatelné usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS. V tomto usnesení dospěl NSS mimo jiné k závěru, že výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. To proto, že v rozhodnutích trestního charakteru, kterým jsou i rozhodnutí o jiných správních deliktech, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zaručit jen uvedením popisu skutku podle výše zmíněných požadavků.
19. Podle NSS je taková míra podrobnosti nezbytná pro celé sankční řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. Je to až vydané rozhodnutí, které jednoznačně určí, čeho se pachatel dopustil a v čem jím spáchaný delikt spočívá. Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě. Řádně formulovaný výrok, v něm na prvním místě konkrétní popis skutku, je nezastupitelnou částí rozhodnutí; toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaké opatření či sankce byla uložena, pouze porovnáním výroku lze usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoliv odůvodnění) může být vynucen správní exekucí apod.
20. Proto jsem podrobil výrok I. napadeného rozhodnutí posouzení ve vztahu ke splnění nároků na něj kladených podle výše uvedené judikatury a dospěl jsem k tomu názoru, že jím neprošel. A neprošel jím nejen proto, že z něj není dostatečně zřejmé, jakého porušení se zadavatel při svém jednání dopustil, pokud jde o konkretizaci zákonných ustanovení a na ně navazujícího jednání zadavatele, ale zjistil jsem také rozpor výroku a odůvodnění.

21. Z dikce ustanovení § 6 odst. 1 zákona vyplývá pro zadavatele veřejných zakázek při postupu podle zákona obecná povinnost dodržovat základní zásady zadávání veřejných zakázek, tedy zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákaz diskriminace. Nerozporuji, že je možné, aby zadavatel svým jednáním porušil pouze základní zásady zadávacího řízení, což by se pak odrazilo ve výroku, v němž by porušení této zásady nebylo spojeno s žádným jiným ustanovením zákona, kdy by tedy došlo ke spáchání správního deliktu tím, že by zadavatel sice neporušil žádnou jinou povinnost, jemu danou zákonem v zadávacím řízení, ale přesto by jeho postup měl vliv na dodržení základních pravidel zadávacího řízení, tedy některé ze zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. V takovém případě je však třeba velice přesně specifikovat nejen samo deliktní jednání. A to nejen v odůvodnění, ale zejména ve výroku, kde musí být jasně řečeno, kterou ze zásad jakým konkrétním jednáním zadavatel porušil.
22. Každá z těchto zásad má totiž jiný úkol, chrání jiný zájem. Např. v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 bylo řečeno, že *„úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.“*
23. Zásada zákazu diskriminace byla naopak NSS judikována v rozsudku sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, kde je uvedeno, že *„... význam zásady zákazu diskriminace, která je v podstatě odvrácenou stranou zásady rovného zacházení, je určován s ohledem na účel, který tato zásada v daném právním odvětví plní ... Pojem „diskriminace“ ... v první řadě implikuje „rozdílný, jiný přístup k jednotlivci než k celku“, tedy odlišné zacházení s jednotlivcem ve srovnání s ostatními členy srovnávané skupiny, jak to vyplývá již ze samotného pojmu „diskriminace“ ...“*. Dále k této zásadě uvádí např. RAUS, D., NERUDA, R. Zákon o veřejných zakázkách. Komentář. 1. vydání. Praha: Linde Praha a.s., 2007: *„Podstatou této zásady je pravidlo, že žádný z dodavatelů, zájemců nebo uchazečů nesmí být přímo nebo nepřímo, vědomě nebo nevědomě zvýhodněn nebo znevýhodněn oproti jiným subjektům ve stejném postavení“*.
24. Dále pak ve stejné odborné literatuře její autoři k zásadě rovného zacházení uvádějí, že: *„Zásada stejného zacházení se všemi zájemci a uchazeči je určitou specifikací obecnější zásady nediskriminace“*.
25. Z výše uvedeného je patrné, že pokud by mělo pochybení zadavatele stát pouze na porušení základních zásad, uvedených v § 6 zákona, pak je třeba nejen konkretizovat, kterou zásadu zadavatel svým jednáním porušil, ale také velice přesně specifikovat, jakým jednáním se tohoto porušení dopustil a zabývat se podrobně dopady takového jednání do zadávacího řízení. Takový postup však Úřad v napadeném rozhodnutí nedodržel. Z tohoto

důvodu je napadené rozhodnutí v rozporu se zákonem, neboť jeho výrok nespĺňuje nároky, kladené na rozhodnutí § 68 odst. 2 správního řádu.

26. Současně však koliduje také výrok napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění. Pokud Úřad ve výroku konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu tím, že požadoval nějaký (v tuto chvíli ani není podstatné jaký) doklad, pak je třeba postavit nejprve najisto, zda tento doklad byl oprávněn vůbec požadovat. Obecně je to, co je zadavatel oprávněn požadovat v zadávací dokumentaci, uvedeno v § 44 zákona, který stanoví, co se rozumí zadávací dokumentací a jaké doklady může zadavatel požadovat. Dále jsou možné požadavky zadavatele specifikovány v následujících paragrafech Hlavy IV zákona. Pokud tedy Úřad konstatoval, že zadavatel požadoval určitý dokument, což podle napadeného rozhodnutí mělo být jednání, jímž porušil zákon, pak se měl v první řadě zabývat tím, zda byl oprávněn tento dokument požadovat v souladu se zákonem či nikoliv. Na základě takového posouzení pak měl konkretizovat porušení zákona, jehož se zadavatel dopustil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však nijak jasně neplyne, že by zadavatel nebyl oprávněn tento dokument vůbec požadovat, ale pouze to, „že svým požadavkem vytvořil prostředí, v němž mohlo dojít k porušení zásad stanovených v § 6 zákona“. Takový závěr však neodpovídá výroku rozhodnutí, ze kterého vyplývá, že pochybením zadavatele bylo již požadování daného dokumentu.
27. Takové rozhodnutí je tedy i vnitřně rozporné a současně trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Pokud správní orgán nevyřeší jasně otázku, jež je předmětem jeho posouzení, není možné hledět na takové rozhodnutí jako na zákonné. Z těchto důvodů jsem rozhodl tak, že je nutné napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit Úřadu k novému projednání, neboť výše uvedené vady napadeného rozhodnutí jsou natolik zásadního charakteru, že je nelze napravit v řízení o rozkladu postupem podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Vzhledem k tomu, že výrok o trestu je neoddělitelně spjat s výrokem o vině, bylo třeba zrušit celé rozhodnutí.
28. Při novém projednání věci Úřad tedy nejprve posoudí, zda zadavatel požadoval předmětný doklad v souladu se zákonem či nikoliv. V případě, že dojde k závěru, že zadavatelův požadavek byl v rozporu se zákonem, uvede jasně ustanovení zákona, jež to zadavateli zapovídá a odpovídajícím způsobem zformuluje výrok napadeného rozhodnutí. Pokud pak dojde k závěru, že zadavatel sice byl oprávněn požadovat předmětný doklad, avšak způsob, jakým zajistil podmínky pro jeho dosažení, byl v rozporu s některou ze základních zásad zadávacího řízení, pak tuto zásadu konkretizuje a jednání zadavatele dostatečně jasně vymezí ve výroku. Pokud Úřad dospěje k závěru, že zadavatel svým jednáním neporušil žádné konkrétní ustanovení zákona ani zásady, na nichž zákon stojí, pak bude postupovat podle příslušných ustanovení správního řádu, vedoucích k zastavení správního řízení.

VI. Závěr

29. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že napadené rozhodnutí bylo zatíženo vadami majícími vliv na jeho zákonnost a přezkoumatelnost, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro jeho zrušení a pro vrácení věci k novému projednání Úřadu. V novém řízení je Úřad dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán právním názorem odvolacího orgánu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

město Hrádek nad Nisou, Horní náměstí 73, 463 34 Hrádek nad Nisou

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy